

in z vso spoštljivostjo spravil zvonec nazaj. Ta nerodnost mu ni šla več iz glave. Povrh se je spomnil še svojega strahu v gozdu in si dejal: »Nak, danes pa ni sreče!«

Te misli ga niso zapustile niti v najsvetejšem trenutku, pri povzdigovanju. Kakor bi jih hotel zadržati v sebi, je vihtel veliki zvonec s toliko silo, da je odmevalo po vsej cerkvi, kakor bi mežnar Tona s »ta velikim« trnjančil.

Bolj ko se je bližal konec svete maše, bolj je skrbelo Viktorja, kaj bo, ko pridejo v zakristijo. »Kaj bo rekel gospod katehet? Zvonec sem prevrnil, smejal sem se. Lepo bom obljubil, da ne bom več tako neroden, posebno pa, da se ne bom več smejal. Ko bi le smel od oltarja naravnost domov.«

Toda knjigo, ki jo je prinesel k oltarju, je moral odnesti tudi nazaj. S še večjim strahom, kakor jo je pred mašo jemal v roke, jo je po maši odlagal. Pa ni dolgo trajal ta strah, kajti kmalu ga je pregnala prijazna beseda gospoda kateheta: »Sva bila malo nerodna, kaj? No, pa jutri zopet pridi, da boš popravil, kar danes ni bilo v redu!«

Viktor si je oddahnil. Imel je težave, toda sedaj je — ministrant.

Marijin vrtec.

Selca nad škofjo Loko. Dragi g. urednik! V letošnjih počitnicah — toži se nam po njih — je naš Marijin vrtec napravil dvoje romanj: 31. julija smo šli pod vodstvom g. župnika na Sv. Jošt, kjer smo opravili pobožnost na sv. stopnicah. Bilo nas je okrog 160. Fotograf si nas ni upal spraviti vse na eno sliko, zato smo se slikali dečki posebej, deklice posebej. Iz šole v Podlonku in v Podbelici ni bilo nobenega, predaleč bi imeli. Še tako so imeli nekateri štiri ure tja in toliko nazaj: to pa niso mačkine solze! Drugič smo pa rajžali 22. avgusta k Sv. Valentinu, kjer smo imeli veličastno zborovanje Marijini vrtci iz starološke dekanije: bilo nas je kakih 1500. Lahko si mislite, da je bilo nebeško lepo: govori, petje, deklamacije, pozdravi. To pot sta nas spremljala g. župnik in novi g. kaplan, ki bo poselej vodil naš Marijin vrtec. Ob tej priliki se prav lepo zahvaljujemo našemu prejšnjemu voditelju g. Lamovšku, ki so imeli z nami toliko truda skozi osem let. Marija naj jim vse povrne! — Vrtčar.

(O, vem, da je bilo nebeško lepo! Tudi ni čuda, da se vas je fotograf ustrašil take šume! Saj sem se vas še jaz, da za zdaj samo dečke spustim v list; deklice pa kdaj drugič! — Urednik.)

Podlipa. G. urednik! Sporočam Vam, da smo šli tudi iz podlipske fare na Vrhniko na shod Marijinih vrtcev. Bilo nas je štiri voze. Sliko enega voza Vam prilagam. Peli smo celo pot, peli smo, na Vrhniki, in peli, ko smo se vračali; ker smo peli veste, da smo bili veseli. — Brunčič Marija, Podlipa 2.

(Prav, da ste peli in bili veseli. Glejte, da vas bo tudi Marija vedno vesela, potem boste šele lahko peli! Na vozu se pa kar postavite! — Urednik.)

